

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XXII. Sancta Maria Magdalena. Eras nuda, & confusione plena. & transivi per te, & vidi te: & ecce tempus tuum amantium: & expandi amictum meum superte, & operui ignominiam tuam: & juravi tibi, & ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

quisquam malignus Spiritus transeat ad contaminandum cor tuum. *Non adjiciet ultra, ut pertranseat per te in circumcisus, & immundus.* Il. 32. v. 1. Dices hoc ipsum esse tibi molestum exequi, quod te doceo. sit ita, prout dicis. porro necesse est unum e duobus laboribus omnino tolerari, ut salutem consequaris. vel locus non est dandus diabolo in corde tuo: vel

postquam dedisti, ille rursus tollendus. Utrum e duobus negotij faceret? Non est in animi, ut dicas inimico: nolo tres: & tunc erit, ut dicas: *Hæc est excitas nolle subire quilibet laboris, ut ad cor non admittatur ratio: dum deinde subeundum est major, ut eam inde expellat te ergo locum dare diabolo.*

XXII.

Sancta Maria Magdalena.

Eras nuda, & confusione plena. & transivi per te, & vidi te, ecce tempus tuum amantium: & expandi amicum meum te, & operui ignominiam tuam: & juravi tibi, & in sum pactum tecum, ait Dominus DEUS, & facta u
Ezech. 16. v. 8.

Considera pulchris hæc verbis exprimi modum mirabilem, quem servat DEUS, cum per excessum immense Misericordiae animam ad se attrahit, & e magna peccatrice, quæ fuit, facit magnam Sanctam. *Eras nuda, & confusione plena.* Ecce talem animam miserabilem! *nudam*, quia omni virtute vacuum: *confusione plenam*, quia omni vitio refertam. In eo statu per ipsam transit DEUS, & videt: *transivi per te, & vidi te*, transit ad modum Regis, qui aliàs ad venatum egressus in ipsam incidit: *transivi per te*, & eam videt, *vidi te*, eo scilicet obtutu, vi cujus demonstrare pla-

cer in illa Anima, quid possit intellexit Redemptor, cum thanaëli: *Cum essis sub sicco* hoc est, *elegi te*, prout explicatione gregorius l. 17. Mor. c. 20. nam quis est, qui non semper videt DEO? & quo tempore videt animam ejusmodi tam benevolentem, scilicet, quo illam invenit magditam rebus mundi, recreatione delicijs, vanitatibus. *Et ecce tuum tempus amantium.* & tunc ipso tempore (quis credat?) totam sibi vindicare, ut triumphior sit triumphus, quem de tanta miseria referre novit. Misericordiam

Divina. *Et expandi amicum meum*
Super te. & operui ignominiam tuam.
 Hic precedit Gratia preveniens, quã
 DEUS intercipit animam, ne rursus
 erraret. Atque hoc significat: *Ex-*
pan-di amicum meum super te. quã est
 amico similis illi, quem venator exer-
 cit, cum super cervam expandit rete,
 ut fugientem sistat: quanquam Do-
 minus dicere noluit, *vere meum*, sed
amicum meum, quia Gratia non fa-
 cit homine impossibile effugium, sed
 possibile tantum, ut si Venator pallium
 cervæ pro reti injiceret. Sequitur
 deinde Gratia sanctificans, quæ non
 detrahuntur à preveniente in suo prin-
 cipio, sed in suo effectu; quia cum
 anima responderet DEO in hoc con-
 veniens negotio, idem Spiritus cha-
 ritatis, qui primò virtute suã pertra-
 hit ad DEUM, subit deinde unione
 sua præclarã ad eam vestiendam quasi
 habent quodam sanè splendido. At-
 que hoc significat Dominus, cum ad-
 dit: *& operui ignominiam tuam.* quia
 simul ac animam ad se trahit, indit illi
 tam vivos sensus doloris, atque con-
 tritionis, ut in ipsa omnem prorsus
 ignominiam tegant commissi mali,
 quantum non potest pretiosum tex-
 tum operis Phrygiæ tegere ignobilita-
 tem panni, in quo relucet. *Univer-*
sa vobis opera charitas. Prov. 10. v.
 6. In his dispositionibus, in quibus
 Anima jam è peccatrice fit pœnitens,
 celebrantur primò Sponsalia, dein
 nuptias. Sponsalia consistunt in spe-
 cialibus amoris arrhis, quas DEUS
 dat animæ per varia dona devotionis,

suavitatis, lacrymarum, quæ in eo
 statu non sunt aliud nisi *arthe amo-*
ris: maximè verò consistunt in vivã
 quadam fiducia, quam infundit, ipsum
 illi suffecturum pro omnibus. id, quod
 animæ tantam securitatem præstat,
 quasi DEUM audisset id juramento
 testantem, unde per talem animata
 fiduciam omnino statuit cor suum ab-
 strahere à rebus creatis, ut solius Dei
 sit. *Memor esto verbi tui servo tuo,*
in quo mihi spem dedisti. Pl. 118. Nup-
 tias consistunt in conjunctione reci-
 proca, quæ brevi sequitur DEUM in-
 ter & Animam, Animam & DEUM,
 per omnimodam unionem volunta-
 tis, ita ut ipsa demum non solum Dei
 sit, sicut quævis anima iusta, sed pro
 DEO, hoc est, tota ejus dedicata ser-
 vitio. *Dilectus meus mihi, & ego illi.*
 quæ omnia mirificè expressa vides
 verbis appositis. *Juravi tibi.* ecce
 sponsalia, in quibus anima arrhas ac-
 cipit, quas illi DEUS donat. *Ingres-*
sus sum pactum tecum. Ecce nuptias,
 quæ sunt pactum reciprocum fidei
 conjugalis. *Et facta es mihi:* non
mea duntaxat, sed mihi. ecce ut Ani-
 ma jam tota est ad ejus obsequium.
 id quod solis illis convenit animabus,
 quas DEUS eximio favore sibi eligit,
 vel ut per eas numerum augeat electo-
 rum, vel ut in otio excellæ contem-
 plationis solus cum solis se oblectet.
 an putas in hac viva imagine expres-
 sum, quod DEUS benignissimè agere
 dignatus est cum anima tua? ò quan-
 tum illi obligaris, si videre liceat ex-
 pressum!

2. Considera, si in ulla anima insigni quodam modo hac omnia Deus praestitit, utique in Magdalena praestitit. Vide illam imprimis eo tempore, quod omnino ipsi fuit *Tempus amantissimum*. ô quam erat tunc *nuda, & confusione plena*. Sed coram quo? coram oculis Divinis. Et hic advertite discrimen inter judicia hominum & DEI. coram hominibus non modò nuda non erat, sed splendè vestita. nec solùm non repleta confusione, sed officijs, plausibus, adulationibus cumulata. hac tamen quid illi proderant, dum coram DEO adèd erat plena opprobrij? vae illi, nisi DEUS dignatus esset transire per ipsam, & videre miserationis obrutu, cum esset *in civitate peccatrix!* atque hoc est, quod ait: *Transivi per te, & vidi te*. Transivit primò per animam bene penetrando virtute. Verbi sui Divini: unde non dicit: *transivi ante te, sed per te*. eamque illustravit radijs suae lucis, quod erat priùs eam videre, quam ab ipsa videretur. unde ait: *Vidi te*, non ait: *Vidisti me*, quia non erant nisi aspectus meri amoris, quales essent Regij Principis, qui visâ luridâ rusticellâ, diceret: *haec erit mea Sponsa*. Suspice in Magdalena sortem tam beatam, & ejus amore nunc saltè inardescere, cum eam in caelo vides tam splendè amictam, & plenam gloriae, adèd ut DEUS amare illam etiam in terra posset, cum eam vidit nudam, & confusione plenam, sicut filius ille Regius amare potuit rusticanam non propter id, quod erat, sed quod face-

re ipse poterat eam elevando gloriae dignitatis fastigium.

3. Considera à primo loco consistit in electione Magdalene. Etò transitu ad secundum, ipsam posse, cum DEUS ab ipsa sua gratia primò eam praevenire de sanctitatem illi contulit. *Quo vis*: ibi praestò fuit Magdalene gratia praeveniens, quae fugientem vivacissimâ cognitione vitæ atque ita, cum Dominus cognoscere talem infudit, etiam *Esperavi fluxum suum super ipsam*, quia non potestatem illam habuit. *Stans super lacrymas rigare pedes ejus* fuit Magdalene gratia illustrata eam ditavit, ornavitque virtutibus, & doloris efficacissima de peccatis, & tunc cum præter cognitionem memoratam ejusmodi dolentem ravit, operuit omnino ignominiam quia tunc infudit gratiam, quam tavit, cum priùs esset nuda. *Transivit*, cum priùs esset plena confusione. *Dixi: Operuit ignominiam, non suffulit*, non quòd talis gratia non leat maculam peccati, sed quia etiam splendorem: prout prout mundo contingeret, quem mundus purgasse, præterea ad Phrygiâ superinductâ ornata, amplissimè tum refarciet, tum raret ignominiam, illa sua habet tractam. atque hoc est glorie lud operimentum, de quo habet est. nempe cum anima ab ipso accepit stimulum ad majus fastigium sanctitatis, secundum

Et ista tunc sunt consecrata, cum Dominus eam circumducens secum, eam Sponsam jam declaratam, illi dabat mille signa fidelitatis, & vicissim ab ea recipiebat, dum habuit adstantem ad pedem Crucis, nec ad pedem tantum Crucis, sed inter arma & armatos etiam ad sepulchrum. adeo fida illi fuit Sponsa. Beata Anima tua, si etiam ipsa admissa est ad nuptias tam preclaras.

5. Considera denique, quomodo à tertio statu Magdalene elata ad eximiam sanctitatem transiri possit ad ultimum Magdalene quasi facta pro Christo: *facta es mihi*. Primò id fuit, cum Dominus post gloriosam resurrectionem sub idem tempus eam usum tanquam ferventissimam venatrice in trahendis ad se animabus, & hoc illi munus demandavit, cum dixit: *Vade ad fratres meos, & dic eis* &c. Jo. 2. v. 17. Deinde, cum desertam omnem Judæam in solitudinem Marfilie digressam facile quadraginta annis in specu detinuit, jam non pro se simul & alijs sed pro se solo assidua contemplationi intentam. Tibi forsitan satis est possideri à DEO, sicut quamvis aliam animam justam, cui dici possit: *facta es mea*. Non ita; cura potius, ut etiam ad tuam possit dicere: *facta es mihi*, vel laborando pro salute animarum, vel contemplando. quia, quantumvis hæc dona sint gratuita, quid denique ardentibus votis non obtinetur à DEO?

R. P. Pauli Segneri *Manna Anima.*

Et ista tunc sunt consecrata, cum Dominus eam circumducens secum, eam Sponsam jam declaratam, illi dabat mille signa fidelitatis, & vicissim ab ea recipiebat, dum habuit adstantem ad pedem Crucis, nec ad pedem tantum Crucis, sed inter arma & armatos etiam ad sepulchrum. adeo fida illi fuit Sponsa. Beata Anima tua, si etiam ipsa admissa est ad nuptias tam preclaras.

4. Considera à secundo statu Magdalene Penitentis transiri posse ad tertium Magdalene ad magnam sanctitatem elata. atque hinc primò occurrunt Sponsalia. *Juravi tibi*: quæ tunc sunt facta, cum *sedens secus pedes Domini audiebat verbum illius*. ubi corpore sua aliud non agebat, quam recuperet consolationes, suavitates, debitas summas: DEUS verò ut eas daret. Quis ergo dubitet tunc illi infusam præcipue fiduciam humanam maiorem, DEUM sibi fore loco omnium, unde in eo statu ne quidem cibi amplius recordabatur. Deinde nuptiæ: *Ingressus sum pacem teorum.*